

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 09.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12321** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №Ж-535/ 03.10.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена преписката по негова жалба на основание чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Според жалбата решението е незаконосъобразно, тъй като електропроводните линии не са собственост на оператора на мрежите [фирма], а същите са собственост на собственика на метрото. Те са изградени с негови средства заедно с обектите на метрото и се поддържат и ремонтират и подменят при необходимост и охраняват от него и за негова, т.е. на [фирма] сметка. Въпросът за собствеността на кабелните линии като част от разпределителната мрежа не е спорен между страните по преписката пред КЕВР, поради което не следва [фирма] да получава таксата пренос през разпределителна мрежа за обектите на метрото, след като този пренос се осъществява от подстанцията до обектите на метрото по кабелна мрежа, която не е собственост на [фирма] и за която кабелна мрежа [фирма] не е направил никакви разходи по нейното изграждане и не прави никакви разходи по нейната поддръжка и експлоатация. Изплащането на такса пренос през разпределителна мрежа би било неоснователно обогатяване на [фирма] за сметка на дружеството - жалбоподател.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от юриконсулт, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР, Комисията/ се представлява от юрк. Церовски, който оспорва жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез юрисконсулт моли жалбата да бъде оставена без уважение и да се потвърди решението на КЕВР, тъй като електроразпределителната мрежа не се състои само от кабелни линии, а е съвкупност от съоръжения, каквито са и подстанциите. По делото не е спорно, че подстанциите, към които са присъединени обектите на жалбоподателя са собственост на [фирма] и чрез тях също се осъществяват дейностите по предоставяне на услугите не изпраща представител и не изразява становище. Представени са подробни писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране са постъпили писма с на 14.06.2018г. и 24.10.2018г., подадени от [фирма], с които се искав Комисията да се произнесе, относно възникналия казус за дължимостта на цената за пренос на електрическа енергия през мрежа средно напрежение, собственост на [фирма]. Жалбоподагелят твърди, че не дължи и не следва да заплаща цена за пренос на електрическа енергия през мрежа средно напрежение, тъй като [фирма] не извършва разходи за поддръжка, ремонт, охрана и др. дейности по мрежа средно напрежение, собственост на [фирма]. Жалбоподателят е поискал Комисията да се произнесе относно липсата на законово основание за заплащане на цена за пренос на електрическа енергия през мрежа средно напрежение за обекти, които са запазени с електрическа енергия чрез мрежа, собственост на [фирма].

На 14.11.2018г. и 05.03.2019г. [фирма] е представило в Комисията становище и документи във връзка с възникналите въпроси по жалбата. В становището се твърди, че за 27 обекта на [фирма], които са присъединени към разпределителната мрежа на [фирма] се начислява цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителна мрежа на ниво средно напрежение. Границите на собственост между разпределителното дружество и клиента, местата на доставка и измерване на консумираното количество електрическа енергия са в разпределителните уредби средно напрежение на подстанциите, собственост на [фирма]. [фирма] счита, че [фирма] следва да заплаща цена за пренос през електроразпределителната мрежа на ниво средно напрежение за обектите, присъединени към подстанции, тъй като те са собственост на електроразпределителното дружество.

В оспореното решение КЕВР, след като разглежда становищата на страните и приложените по преписката документи, констатира следното:

Преносът на електрическа енергия до 27 обекта, собственост на [фирма] се осъществява на страна средно напрежение, като съгласно договорите за присъединяване, тези обекта са присъединени към подстанции, собственост на [фирма] чрез кабелни линии средно напрежение. Съоръженията за присъединяване, включващи разпределителни уредби и кабелни линии средно напрежение са изградени от [фирма], в съответствие с чл. 117, ал. 5 и ал. 6 от ЗЕ, а оборудването на нови килии в подстанциите, е изградено в съответствие с чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 от 24 февруари 2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба №

б).

В зависимост от вида на приемниците на електрическа енергия, техническите параметри, сигурността и предназначението на присъединяваните обекти, е определена категория по осигуреност на електроснабдяването съгласно Наредба № 3 от 9 юни 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии (Наредба № 3), като за повечето обекти, категорията по осигуреност е първа и електроснабдяването се осъществява от два независими взаимно резервиращи се източника. Поради тази причина, преносът на електрическа енергия за част от обектите се осъществява, както през електроразпределителната мрежа, така и през електропреносната мрежа.

Измерването на консумираните количества електрическа енергия от обектите се осъществява на страна средно напрежение. Измервателните системи са монтирани в съответните кабелни килии в подстанциите.

Съгласно договорите за присъединяване, границата на собственост между електрическите съоръжения на [фирма] и тези на [фирма] е мястото на присъединяване на кабелните крайници на електропроводни линии средно напрежение към разпределителната уредба средно напрежение на съответната подстанция. Видно от уговореното и изпълнено от страните по сключените договори за присъединяване, същите отговарят на нормативно действащите разпоредби.

При горните факти, като заключава, че обектите, собственост на [фирма], са присъединени към електроразпределителната мрежа на [фирма], съгласно договорените между страните клаузи, отговарящи на нормативните разпоредби, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Комисията ПРЕКРАТЯВА административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-07-00-34 от 14.06.2018г., подадена от [фирма] срещу [фирма]. Приема, че макар кабелните електропроводи средно напрежение, чрез които се захранват електрическите уредби (понижителни и разпределителни станции, елементи от техническата инфраструктура на М. "ЕАД), представляващи съоръжения за присъединяване по смисъла на § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 6, да не са част от електроразпределителната мрежа на [фирма], преносът на електрическата енергия до 27 обекта на [фирма] се осъществява посредством електроразпределителната мрежа на [фирма] до границата на собственост между електрическите съоръжения на мрежовия оператор и тези на жалбоподателя, която съвпада с мястото на измерване на електрическата енергия и мястото на присъединяване, а именно - кабелните крайници на електропроводни линии средно напрежение към разпределителната уредба средно напрежение на съответната подстанция, собственост на мрежовия оператор.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, като по същество е неоснователна.

Оспореното решение е прието от компетентен орган, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила при разглеждането на жалбата, от фактическа страна спорът е изяснен, като правилно са приложени материално-правните разпоредби.

Чл. 104 от ЗЕ задължава ползвателите на съответната мрежа, с изключение на крайните клиенти, да уредят чрез сделка взаимоотношенията с оператора на електропреносната и/или електроразпределителната мрежа за ползване на мрежата, за достъп до мрежата и за преноса на количествата електрическа енергия, постъпили в мрежата или потребени от нея. Цените за достъп и/или пренос се дължат от производителите на електрическа енергия, операторите на електроразпределителни мрежи за количеството електрическа енергия за покриване на технологичните разходи по преноса и от крайните клиенти, присъединени към електроенергийната система, освен в случаите по чл. 119, ал. 1, т. 2 и ал. 2. Редът, условията и съотношението в заплащането на цените по ал. 1 от ползвателите на съответните мрежи се определят с правилата за търговия с електрическа енергия.

Според чл. 26. ал. 4 от ПТЕЕ от 2010 г. (отм.), действащи към момента на сключване на процесните договори за пренос на електрическа енергия (19.11.2012г.) и разпоредбата на чл. 29. ал. 3 от ПТЕЕ, в сила от 26.07.2013г., клиенти и производители, присъединени към електроразпределителната мрежа, дължат утвърдени от КЕВР цени за достъп до електропреносната мрежа, за пренос по електропреносната мрежа, за достъп и пренос по електроразпределителната мрежа, други мрежови услуги за съответния ценови период, които заплащат на оператора на електроразпределителната мрежа.

Според чл. 117, ал. 5 и ал. 6 от ЗЕ, електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост.

В случаите, когато електропроводите високо и средно напрежение, чрез които уредбите по ал. 5 се присъединяват към електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, не са елементи на тези мрежи, те се изграждат от клиента и са негова собственост.

§1 т.14 от Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи дефинира съоръженията за присъединяване, като съвкупност от електропроводи, електрически уредби и друго електрическо оборудване, предназначени за пренос, преобразуване и доставка на електрическа енергия от електрическата мрежа до електрическите съоръжения на обект на клиент или на оператор на разпределителна мрежа или от централа до електрическата мрежа.

Според установеното по делото, [фирма] е изградило електропроводите за снабдяване на своите обекти в изпълнение на разпоредбата на чл.117, ал. 5 и ал.6 ЗЕ и е сключило договори за присъединяване с [фирма], според които и на основание чл.30, ал.3 и ал.4 от Наредба №6, границата на собственост между електрическите съоръжения на клиента и разпределителното дружество е мястото на присъединяване на кабелните крайници на електропроводните линии средно напрежение към разпределителната уредба средно напрежение на съответната подстанция. Подстанциите са собственост на [фирма], като извършените от [фирма] необходими строителни и монтажни работи за оборудване на нови килии в подстанциите, при изграждане на метрото са били прехвърлени възмездно в собственост на [фирма].

Кабелните електропроводи средно напрежение, чрез които се захранват електрическите уредби – елементи от техническата структура на [фирма] са съоръжения за присъединяване, съгласно §1, т.14 от ДР на Наредба №6 са съвкупност от електропроводи, електрически уредби и друго електрическо оборудване,

предназначени за пренос, преобразуване и доставка на електрическа енергия от електрическата мрежа до електрическите съоръжения на обект на клиент или на оператор на разпределителна мрежа или от централа до електрическата мрежа. Посредством тези съоръжения клиентът е присъединен към разпределителната уредба средно напрежение на съответната подстанция на [фирма]. В подстанциите, електрическата енергия се трансформира от високо на средно напрежение и се разпределя в уредби средно напрежение. До подстанциите, електроразпределителното дружество транспортира електрическата енергия, постъпила от електропреносната мрежа, чрез собствени електропроводи високо напрежение.

Предоставянето на достъп до разпределителната мрежа между ползвателя и разпределителното дружество е уредено първоначално с приложените по делото два договора №308 и №309, сключени на 19.11.2012г., след което нови обекти са присъединявани с допълнителни писмени споразумения. По силата на чл.29, ал.1 от ПТТЕЕ, като клиент [фирма] дължи утвърдените от КЕВР цени за достъп до електропреносната мрежа, за пренос по електропреносната мрежа, за достъп и пренос по електроразпределителната мрежа, които следва да заплаща на оператора на електроразпределителната мрежа. Чрез цената за пренос на електрическата енергия през електроразпределителната мрежа се покриват разходите за поддръжка и експлоатация на електроразпределителната мрежа, както и технологичните разходи по преноса.

Предвид изложеното, неоснователно жалбоподателят счита, че не дължи цена за пренос на електрическа енергия през мрежа средно напрежение. Налице са както посочените по-горе законови, така и доказаните по делото фактически основания за заплащането ѝ, поради което не се констатира твърдяното неоснователно обогатяване на [фирма], за сметка на жалбоподателя. При това положение, правилно и законосъобразно с Решение №Ж-535/ 03.10.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е прекратила производството по подадената жалба от [фирма].

При този изход на делото жалбоподателят дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК определя на 100 / сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №Ж-535/ 03.10.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратена преписката по негова жалба на основание чл.147, ал.1 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение за в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

